

حذف آلاینده های زیست محیطی با استفاده از نانو ذرات

علیرضا زارعی^۱، افروز پدرام^۲

تهران - بزرگراه شهید بابایی - لویزان - دانشگاه صنعتی مالک اشتر - دانشکده شیمی و مهندسی شیمی
Zarei1349@gmail.com

چکیده

آلودگی محیط زیست از مهمترین مشکلاتی است که بشر با آن مواجه است و با توجه به افزایش جمعیت و گسترش روز به روز صنایع، اهمیت کنترل آلودگی محیط زیست و جلوگیری از رشد تصاعدی آن، بیش از پیش احساس می‌گردد. مشکلات ناشی از حضور آلاینده هایی که به طور بیو لوزیکی حذف نمی‌شوند، بشر را به سمت شناسایی راهکارهای مختلف جهت کاهش و یا حذف آنها سوق داده است. از دیرباز تاکنون فرایندهای مختلفی برای حذف آلاینده های مخرب زیست محیطی موجود در آب، پساب و هوا به مرحله اجرا در آمده که راندمان چندان مطلوبی نداشته است. در سالهای اخیر، فناوری نانو نقش بسزایی در شیمی سبز ایفا کرده است و استفاده از نانو ذرات در حذف آلاینده های زیست محیطی به عنوان یکی از جدید ترین روشهای حذف آلاینده ها در جهان مطرح است. این مواد، به علت دارا بودن نسبت سطح به حجم بالا و فعالیت شیمیایی فوق العاده و تولید محصولات بی ضرر کارایی بسیار مطلوبی در کنترل آلودگی زیست محیطی دارند. در این مقاله به معرفی برخی از مهم ترین نانو ذرات و کاربرد آنها در حذف آلاینده های زیست محیطی پرداخته می‌شود.

واژه های کلیدی: حذف، نانو ذرات، فتو کاتالیست، آلاینده های زیست محیطی

۱- دانشیار شیمی تجزیه

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد شیمی تجزیه

۱- مقدمه

فناوری نانو به معنی کاربرد ذرات در ابعاد نانو (معمولاً ۱۰۰-۱ نانومتر) است. در این فناوری ذرات مانند یک واحد مستقل، خواصی مجزا و متفاوت از ذرات با ابعاد بزرگتر را دارا می‌باشند. از طریق دنبال کردن مواد در مقیاس نانو، امکان طراحی و ساخت مواد جدید با ویژگی کاملاً نو، کیفیت بالا و هزینه کم بوجود می‌آید. یکی از کاربردهای مهم فناوری نانو در پاکسازی آلاینده‌های شیمیایی موجود در منابع آب، خاک، هوا و پساب می‌باشد که توانایی حذف آلودگی‌های کوچک از منابع آبی در مقیاس کمتر از ۲۰۰ نانومتر و آلاینده‌های هوا در مقیاس کمتر از ۲۰ نانومتر را دارد. برای حذف آلاینده‌های زیست محیطی روش‌های گوناگونی وجود دارد. یکی از معايیر روش‌های کلاسیک تصفیه فیزیکی و شیمیایی مانند جداسازی شیمیایی آلاینده‌ها، جذب سطحی بر روی کربن فعال، فیلتراسیون، اسمز معکوس و نظایر آن این است که این روش‌ها، پر هزینه هستند و به انرژی زیادی لازم دارند، هم چنین آلاینده‌ها را بطور کامل از بین نمی‌برند و باعث انتقال آنها از یک فاز به فاز دیگر، تغليظ آنها تولید آلاینده‌ی جدید می‌شوند که نیاز به تصفیه‌ی بیشتری دارند[۱]. فناوری نانو با ایجاد رویکردی نوین در فرایندهای فوتوكاتالیستی (فرآیند‌های اکسیداسیون پیشرفته^۱ [AOPs]) آینده‌ای بسیار روش را در زمینه‌ی حفاظت از محیط زیست نوید می‌دهد.

۲- فرایندهای حذف آلاینده‌ها

از میان روش‌های گوناگونی که برای حذف آلاینده‌ها مانند جذب، اکسیداسیون، تصفیه بیولوژیکی، انعقاد و لخته‌سازی وجود دارد، روش جذب که در آن نانو ذرات نقش جاذب را دارد و هم چنین روش اکسیداسیون پیشرفته که از نانو ذرات به عنوان کاتالیست استفاده می‌شود، با کاربرد جدیدتری نسبت به روش‌های کلاسیک حذف همراهند.

۳- روش جذب

تحقیقات بسیاری نشان داده است که نانو ذرات می‌توانند به عنوان جاذب طی فرایندهای جذب^۲ برای حذف آلاینده‌ها کارآمد باشند. به عنوان مثال در حذف فلزات سنگین جاذب‌های نانو ساختار می‌توانند توسط روش‌های تزریق جاذب فلزات سنگینی چون سرب، جیوه، نیکل و کادمیوم استفاده شوند[۲]. دو تکنیک مهم جذب سطحی و جذب شیمیایی در حذف آلاینده‌ها موثر واقع شده‌اند. در تکنیک جذب سطحی مواد آلاینده موجود در هوا بدون تغییر در ساختار مولکولی به فاز دیگر منتقل می‌شوند. در این روش از مواد جاذبی نظری کربن فعال و زئولیت برای جداسازی مواد آلاینده از هوا استفاده می‌گردد و برای تصفیه هوا با غلظت‌های پایین موثر است و اغلب برای مواد آلی فرآر استفاده می‌شود. در تکنیک جذب شیمیایی به دلیل اینکه برخی از ترکیبات آلاینده حاوی موادی هستند که بعد از سوختن از فرم خطرناک اولیه خارج شده و به مواد کم خطر تبدیل می‌گردند با استفاده از سوزاندن کاتالیستی با اضافه کردن ترکیبات سوختی به محیط واکنش فرایند تبدیل مواد صورت می‌گیرد. یکی از معايیر این روش‌ها افزایش احتمال تولید گازهای سمی NO_x به عنوان محصولات فرعی در جریان تصفیه می‌باشد. فناوری‌های بسیاری برای حذف آلاینده‌های زیست محیطی معرفی شده است و تکنیک جذب به دلیل ساده بودن، ارزان بودن و داشتن اثر مطلوب در حذف یون‌های فلزی سنگین مثل آرسنات، جیوه، کادمیوم و کروم، یکی از بهترین و مطمئن‌ترین روش‌ها است.

گسترده‌ترین روش فیزیکی برای حذف آلاینده‌ها در صنعت، استفاده از کربن فعال است. یکی از معايیری که این روش دارد این است که جاذب بعد از اتمام فرایند جذب، به راحتی از محلول جدا نمی‌شود و راندمان را به میزان زیادی کاهش می‌دهد. کارایی تکنیک جذب به ویژگی‌های جاذب استفاده شده بستگی دارد. نانو ذرات به دلیل داشتن نسبت سطح به حجم بالا، اندازه کوچک و فراهم آوردن سینتیک مناسب تری برای جذب آلاینده‌های آلی و معدنی، می‌توانند به عنوان جاذبی متناسب ایفا نمود. یکی از معايیر این روش‌ها افزایش احتمال تولید جاذب مناسبی برای حذف یون جیوه موجود در آب آلوده باشند. تکنیک جذب به طور گسترده‌ای برای حذف گروهی خاص از

¹ Advanced Oxidation Processes-AOPs

² Adsorption process

آلاینده های آلی موجود در آب، به خصوص آلاینده هایی که توسط تصفیه بیولوژیکی تخریب نمی شوند، مانند رنگها استفاده می شود. همچنین مشتقات فنولی می توانند به طرز قابل توجهی توسط نانو جاذب ها حذف شوند. به منظور بهبود راندمان حذف آلاینده ها و افزایش ظرفیت جذب، اطلاع از مکانیزم عمل جاذب ضروری است و اطلاع از مکانیزم جذب نانو ذرات هنوز نیاز به مطالعات بیشتری دارد. اما هم اکنون مکانیزم ممکنی که برای جاذب های نانو ساختار مورد بررسی است، جذب نانو ذرات براساس بر هم کنش بین یک کاتیون و یونهای آنیون هیدروکسیل روی سطح این نانو ذرات است.

۲-۲- فرایند فتو کاتالیست

فناوری فتوکاتالیست ها بطور وسیع از سال ۱۹۷۰ میلادی مورد مطالعه قرار گرفته است^[۳]. طی فرآیندهای فتوکاتالیزوری، آلاینده ها در اثر تابش اشعه ای فرا بنفش و در حضور کاتالیست های نیمه هادی، بطور کامل تخریب شده و به دی اکسید کربن و آب تبدیل می شوند. فرآیندهای اکسیداسیون پیشرفتنه (AOPs) که می توانند جایگزین مناسبی برای انواع فرآیندهای متداول تصفیه باشد، بر اساس تولید گونه های فعال از جمله رادیکالهای هیدروکسیل [OH⁰] می باشند که محدوده ای وسیعی از آلاینده های آلی مقاوم و سمی با هر دو ترکیب آروماتیکی و آلیفاتیکی را بطور سریع تخریب می کند^[۴]. مواد آلی توسط رادیکال هیدروکسیل به محض تولید [OH⁰] مورد حمله قرار می گیرند.

یکی از امتیازات عمدی فناوری نانو در صنایع، ایجاد فرآیندهایی است که از نظر زیست محیطی بی ضرر هستند. از روش‌های حذف این آلودگی ها استفاده از کاتالیست هایی برای تبدیل مولکول های آلی به مواد بی ضرر برای طبیعت است. از مؤثر ترین کاتالیست های مورد استفاده می توان به نانو ذرات دی اکسید تیتانیوم^۱ (TiO₂)، اکسید روی^۲ (ZNO)، اکسید تنگستن^۳ (WO₃)، آهن صفر ظرفیتی^۴ (NZVI) و نظایر آن اشاره نمود^[۵].

۲-۲-۱- نانوذرات TiO₂

نیمه هادی TiO₂ یکی از پایدارترین و واکنش پذیرترین فتوکاتالیست هاست و در سه فاز آنافاز، روتیل و بروکیت وجود دارد^[۶]. این نانو ذره دارای شکاف انرژی بالا ۳/ ۲ eV است. در نوری با طول موج تقریبی ۳۸۰ نانومتر خاصیت فتوکاتالیستی از خود نشان می دهد که در ناحیه ای فرابنفش نور خورشید قرار دارد. از آنجایی که در نور خورشید فقط درصد کمی فرابنفش وجود دارد منبع فرابنفش دیگری نیاز است که واکنش های اکسید و احیا روی سطح آن به خوبی رخ می دهد. حذف سمیت آب های آلوده حاوی آلاینده های آلی، با استفاده از TiO₂ و نور خورشید بخش عظیمی از تحقیقات را به خود اختصاص می دهد. این فتوکاتالیست ها با جذب تابش فرابنفش، پیوند H₂O را می شکند و رادیکال هیدروکسیل تولید می شود که با اکسیژن هوا تبدیل به هیدروژن پراکسید می شود و می تواند مواد سمی و آلاینده هایی که به وسیله تصفیه بیولوژیکی حذف نمی شوند به دی اکسید کربن و آب و مواد معدنی بی ضرر تبدیل کند^{[۷] و [۸]}. فتو کاتالیست TiO₂ با احیای فتوکاتالیتیکی قادر به حذف مؤثر فلزات سنگین از آب و پساب می باشد. بدین ترتیب که با احیاء فلزات با بار مثبت باعث می شود که فلزات از آب حذف می شوند برای استفاده از عملکرد فتوکاتالیستی TiO₂ در یک روش پودر TiO₂ را به جریان فاضلاب یا آب وغیره اضافه می کنند و در معرض پرتو فرابنفش قرار می دهند. در روش های دیگر TiO₂ را روی سطح یک ماده پایه پوشش می دهند و این ترکیبات را در جریان فاضلاب یا آب

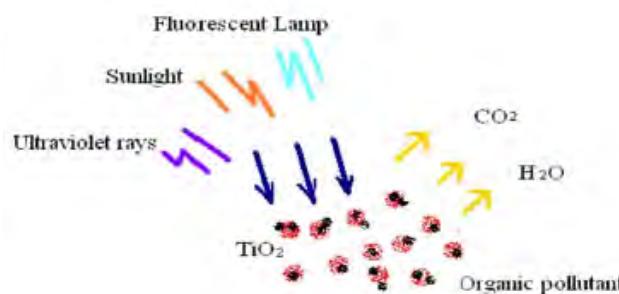
^۱ Titanium Dioxide-TiO₂

^۲ Zinc Oxide- ZnO

^۳ Tungsten Oxide-WO₃

^۴ Nanosized Zero-Valent Iron (Fe⁰)

و نظیر آن قرار می دهند. پرتو فرابنفش برای فعال کردن این ذرات اکسید فلزی و نیمه هادی مورد استفاده قرار می گیرد. هدف هر دو تکنیک ایجاد سطح تماس بالای پودر TiO_2 با محیط اطراف خود می باشد[۹].

شکل ۱- مکانیسم فرایند فوتوكاتالیز با استفاده از TiO_2

TiO_2 در اثر پرتو فرابنفش می تواند بخارات آب موجود در هوا را تجزیه کند و رادیکال هیدروکسیل تولید نماید که به مواد آلی و معدنی حمله می کند و سبب حذف و تبدیل این آلاینده ها، به موادی می شود که به آسانی توسط باران تصوفیه می شوند و با استانداردهای زیست محیطی سازگارند. قدرت اکسید کنندگی رادیکال OH بیشتر از کلرین و اوزون است و سهم بزرگی از توانمندی فوتوكاتالیستها در پاکسازی محیط زیست مدیون همین رادیکال است. TiO_2 باعث پاکسازی مواد شیمیایی که در آبهای صنعتی وجود دارد مانند ترکیبات سمی آآلی، ترکیبات آمینی، کتونی، آلدهید غیره می شود. دلایلی که عنوان یک عامل مهم در پاکسازی فاضلاب مورد استفاده قرار می گیرد: الف- روند پاکسازی فاضلاب با استفاده از TiO_2 در شرایط جو موجود امکان پذیر است. ب- فوتوكاتالیست TiO_2 ارزان بوده و بازده بالایی دارد، ج- اکسیداسیون سوبسترا به دی اکسید کربن به طور کامل انجام میشود، د- فرایند باپتانسیل بالا انجام می شود و در تکنولوژی صنعتی جهت سم زدایی فاضلاب استفاده می شود[۱۰]. در هنگ کنگ سطح بعضی از خیابان ها و پیاده رو ها با TiO_2 پوشیده شده است که می تواند حدود ۹۰ درصد اکسیدهای نیتروژن موجود در هوا را حذف کند. نتایج نشان می دهد که سطوح پوشیده شده با TiO_2 (دی اکسید تیتانیوم) می تواند طی چند دقیقه به میزان یک ماه روشاهای طبیعی، آلودگی را برطرف کند. آزمایشات نشان داده است که پس از آلووده به مواد آلی نفتی بعد از ۷ روز کاملاً تجزیه می شود. روش های مختلفی برای سنتز نانو ماده ای تیتانیوم دی اکسید مانند اکسیداسیون آندی، ایچینگ فوتوكاترو شیمیایی و فرآیند سول-زل^۱ غیره وجود دارد. هر کدام از این روش ها می تواند موجب تشکیل شکل های مختلفی از TiO_2 مانند نانو لوله ها، ذره ای، مفتولی شکل و غیره شود. در روش سول-زل، تولید نانو ذرات TiO_2 مورد هدف است. در این روش محلول از اورگانو-تیتانیوم هیدرولیز می شود و به مدت یک ساعت به وسیله یک همزن مخلوط می شود. سپس محلوتی از آب، اسید و حل شونده به محلول اضافه می شود. هم زدن ادامه پیدا می کند تا جایی که نانو کریستال TiO_2 تشکیل شود. سپس محلول در یک آون تحت دمای ۷۰^۰ و به مدت ۱۲ ساعت گذاشته می شود. در این مرحله نانو کریستال TiO_2 تبدیل به پودر می شود. به منظور افزایش فعالیت و حساسیت نانو TiO_2 برخی از یون های فلزی یا اکسید آنها با این نانو ذره ترکیب می شود. به عنوان مثال نانو ذرات نقره پس از الحاق شدن^۱ در TiO_2 می تواند به طور مستقیم در حذف رنگ های آلاینده مورد استفاده قرار گیرد[۱۱].

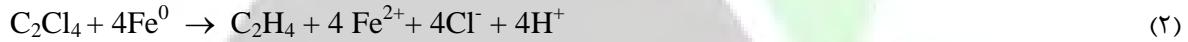
۲-۲-۲- آهن صفر ظرفیتی (NZVI)

نانو ذرات با پایه ای آهن برای انتقال و سم زدایی گستره ای وسیعی از آلاینده های زیست محیطی کاربرد دارد. این نانو ذره با جذب سطحی آئیونهای نظیر NO_3^- و $Cr_2O_7^{2-}$ فلزات سنگین مثل Ni^{2+} , Hg^{2+} , As^{3+} , Fe^{0} وارد شدن به واکنش های اکسایش- کاهش، می تواند آلاینده های مشخصی را نظیر تری کلرو اتیلن (TCE)، هیدروکربن های کلر دار شده و تترا کلرو اتیلن (PCE) را حذف کند.[۱۲]. بطور کلی، نانو مواد با پایه ای آهن، شامل اکسید آهن، آهن صفر

^۱ Dopping

ظرفیتی نانو ساختار (NZVI)، نانو ذرات سولفید آهن و نانو ذرات آهنی دو فلزی است. آهن صفر ظرفیتی در حضور اکسیژن، میتواند ترکیبات آلی مانند فنل را اکسید کند. NZVI می‌تواند به یون آهن و یا به Fe_3O_4 (آهن مغناطیسی) اکسید شود. این نانو ذرات می‌توانند انواع آلاینده‌های آلی نظیر آلکانها، الکان‌های کلرینه، بنزن‌های آلی، نیترو آروماتیک‌های بی‌فنیل پلی کلرینه و آنیونهای غیرآلی نظیر نیترات‌های آبی، به محصولات فرعی که کمتر سمتی هستند و خطر کمتری دارند احیا نماید. نانو ذرات آهن صفر ظرفیتی می‌تواند با اکسیژن حل نشده^۱ (DO) و آب وارد واکنش شود. شیمی آلاینده‌های زیست محیطی مربوط به آهن صفر ظرفیتی پیشرفت وسیعی داشته است و کاربردهای زیست محیطی آن نظر محققان را جلب کرده است. نانو ذرات اکسید آهن طی فرایند خود سامان^۲ در محیط اتیلن گلایکول مهیا می‌شود. این نانو ذرات توانایی بسیار بالایی در حذف یون‌های فلزی سنگین و دیگر آلاینده‌های موجود در نمونه‌های آبی دارند. عمل پالایش با نانو ذرات مغناطیسی ۵ مرحله است:

- ۱- انتقال جرم ماده‌ی واکنش دهنده از توده‌ی محلول به سطح NZVI.
- ۲- جذب ماده‌ی واکنش دهنده روی سطح NZVI.
- ۳- واکنش شیمیایی روی سطح NZVI.
- ۴- دفع محصولات واکنش از سطح NZVI.
- ۵- انتقال جرم محصولات به داخل توده‌ی محلول. در حذف آلاینده‌ها، سطح تماس بسیار مؤثر است. نانو ذرات آهن صفر ظرفیتی به علت داشتن سطح تماس بالا، دارای قابلیت های منحصر به فرد می‌باشد. این نانو ذرات در احیاء یونهای فلزی فعال نظیر کروم ۵ ظرفیتی [Cr(IV)] به نمونه‌های کروم سه ظرفیتی [Cr(III)] که خواص سمتی و تحرك کمتر دارند مورد استفاده قرار می‌گیرند^[۱۳]. آلاینده‌هایی چون تترالکلرواتیلن (C_2Cl_4)، میتواند الکترون‌هایی را از اکسید آهن دریافت کند و مطابق رابطه زیر به اتان کاهش پیدا کند و بدین ترتیب اثرات نامطلوب آلاینده را حذف کند^[۱۴].

تحقیقات آزمایشگاهی نشان داده است که نانو ذرات آهن یک احیاگر و کاتالیست بسیار مؤثر برای گستره وسیعی از آلاینده‌های زیست محیطی شامل ترکیبات آلی ترکیب شده با کلورویون‌های فلزی، است^[۱۵-۱۶]. مثال‌ها در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱. برخی از آلاینده‌هایی که بوسیله نانو ذرات آهن و اکسید آهن قابل انتقال هستند.

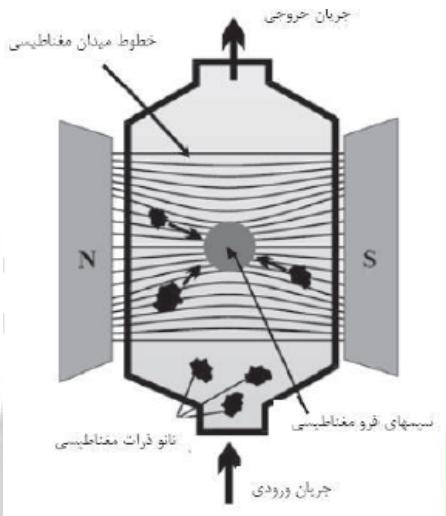
آلاینده	گروه
آلاینده‌های کلرینه شده	
کربن تترا کلرید، کلروفرم، دی کلرومتان، کلرو متان	
دی بروم کلرومتان، تری کلروماتان، وینیل کلر،	
هگزا کلرو بنزن، پنتا کلرو بنول، دی اکسین ها،	
او-دی کلرو اتان، سیس-دی کلرو اتان	
ترانس دی کلرو اتان.	
رنگ‌های آلی	
متیل اورانز، اتیل اورانز، سیانین، کربپتو سیانین،	
دی سیانین، نوسیانین.	
N- نیتروزو دی متیل آمین، تری نیترو تولوئن	آلاینده‌های آلی دیگر
آرسنیک، پرکلرات، نیترات، جیوه، نیکل، نقره	آنیون‌های معدنی

یکی از شاخه‌های فناوری نانو محلول‌های مغناطیسی هستند که به تازگی کاربردهای جدیدی برای آن یافت شده است. به نظر می‌رسد این شاخه از علم نانو برای از میان برداشتن آلاینده‌های آلی و حذف نمک‌ها و فلزات سنگین بسیار مناسب باشد^[۱۷]. نانو ذرات مغناطیسی معمولاً به عنوان جاذب و نانو کاتالیست برای تصفیه آلاینده‌ها به کار برده می‌شود. یکی از نانو ذرات مطرح

^۱ Dissolved Oxygen-DO

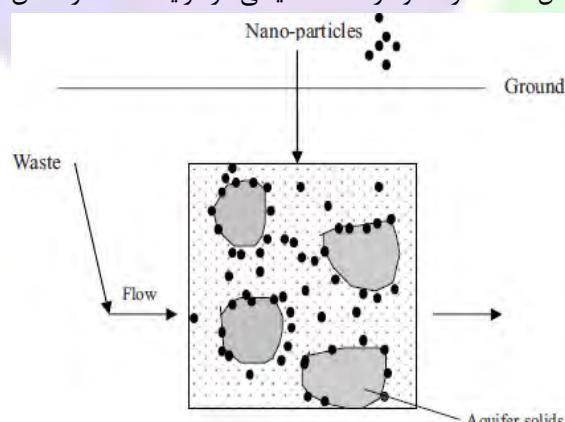
^۲ Self-Assemble Process

در تصفیه پساب های صنعتی نانو ذرات مغناطیسی اکسید آهن می باشد. این نانو ذرات در اثر میدان مغناطیسی به راحتی از آب یا پساب جدا می شوند در نتیجه امکان استفاده مجدد از آنها و هم بازیافت مواد آلاینده وجود خواهد داشت [۱۸]. شکل ۲ نمایی از پمپ جدا کننده نانو ذرات را نشان می دهد.

شکل ۲- جداسازی نانو ذرات مغناطیسی

نانو ذرات اکسید آهن را در یک محیط شیشه ای قرار داده و با استفاده از خاصیت مغناطیسی این ذرات میکروني و نانومتری به راحتی فلزات سنگین جذب می شوند. این ذرات که دارای خاصیت مغناطیسی هستند را درون آب قرار می دهند و فلزات سنگینی را که در آنجا وجود دارند جذب می کنند. سپس این آب از یک میدان مغناطیسی عبور داده می شود و ذرات مغناطیسی حاوی فلزات سنگین از جریان خارج می شوند. بعد از برداشتن این ذرات مغناطیسی حاوی فلزات سنگین می توان با استفاده از یک حلal جاذب فلزات سنگین را از آن ها جدا نمود. حدود یک گرم نانو ذره برای تصفیه ی یک لیتر پساب صنعتی آلوده به فلزات سنگین مورد نیاز است. البته به کمک فرایندهای ته نشینی یا شیمیایی در پایان عمل تصفیه می توان به خلوص بالاتری رسید. این خلوص زمانی اهمیت پیدا می کند که فلزات مورد نظر بسیار سمی باشد. محققان از نانو ذرات مغناطیسی اکسید آهن (Fe_3O_4) برای حذف کروم استفاده کرده اند. روش استفاده از نانو ذرات مغناطیسی، روشی سریع و آسان با تکرار پذیری خوب است که بازده بالایی برای حذف آلاینده ها دارد. شکل ۳ عملکرد نانو ذرات مغناطیسی در فرایند حذف را نشان می دهد.

شکل ۳- عملکرد نانو ذرات مغناطیسی در فرایند حذف [۱۱]

۳-۲-۲- نانو ذرات ZnO

یکی از فتوکاتالیست های دیگر که در حذف ترکیبات آلی (مانند رنگ های آلی) نقش بسزایی دارد نانو ذرات ZnO است. به عنوان مثال نانو ذرات ZnO به عنوان فتوکاتالیست برای حذف فنول های کلر دار شده استفاده می شود [۲۰]. نانو ZnO در مقایسه با نانو TiO₂ و نانو Fe-CNC پوشانده شده با NO در حذف گاز ZnO می تواند مطلوب تر عمل کند [۲۱]. ZnO عملکرد بهتری نسبت به TiO₂ دارد و تحقیقاتی که اخیراً انجام شده است، این نکته ذکر شده است که ZnO می تواند در محیط های اسیدی وقلیابی با رفتاری مناسب مورد استفاده قرار گیرد. فتو کاتالیست ZnO با برخی از مواد به منظور بهبود بعضی خواص مانند فعالیت ترکیب می شود. به عنوان مثال به منظور حذف فنول، ZnO نانو ساختار روی ورقه آلومینیوم ثابت می شود. نانو ذرات ZnO به طور مؤثری موجب تخریب H₂S و محلول های کلر دار می شود.

۴-۲-۲- نانو ذرات اکسید تنگستن (W₀₃)

اکسید تنگستن نیمه رسانای نوع n می باشد که از خواص حسگری مطلوبی، بخصوص حساسیت بالا در مقابل اکسید های نیتروژن برخوردار است. این نانو ذرات با جذب تابش فرابنفش از W⁵⁺ به W⁶⁺ کاهش پیدا می کنند.

نتیجه گیری

فناوری نانو می تواند به عنوان یک فناوری سبز در تخریب و دگرگون سازی انواع آلاینده های زیست محیطی عمل نماید. بر جسته ترین ویژگی این فناوری نانو در این است که می توان با استفاده از آن بسیاری از آلاینده های سمی و خطرناک را که به راحتی حذف نمی شوند بدون تولید محصولات جانبی خطرناک از بین برد. نانو موادی که به عنوان کاتالیست، جاذب، غشا وغیره استفاده می شوند، دارای فعالیت و حساسیت بالا و در نتیجه کارایی بهتری می باشند و به علت بالا بودن سطح ویژه آنها، به مقدار کمتری از آنها برای انجام فرایند نیاز است. استفاده از نانو فتو کاتالیست ها نه تنها آلودگی را حذف می کند، بلکه آن ها را به محصولات سازگار با محیط زیست تبدیل می کنند. بدلیل کارایی بالای فتو کاتالیست های نانو ساختار و امکان بازیافت و استفاده مجدد آنها در فرایند های پیوسته، هزینه کاهش می یابد.

منابع

- [1] نظری راضیه، تاج آبادی ابراهیمی مریم، نانوذرات تیتانیوم و کاربرد های آن در محیط زیست، چهارمین همایش بیوتکنولوژی، کرمان، مرداد ۱۳۸۴
- [2] Biswas, P., and Wu, C. Y. 2005. Nanoparticles and the environment. J. Air Waste Manage. Assoc., 55, 708–746.
- [3] Kabra, K., Chaudhary, R., Sawhney, R.L. 2004. Treatment of hazardous organic and inorganic compounds through aqueous-phase photocatalysis: A Review. Ind. Eng. Chem. Res., 43, 7683-7696.
- [4] Martens, S., Eggars, T. Evertz. 2009. Applications of Nanomaterials in Environmental Protection. Golder Associates GmbH, Celle. Project No. (FKZ) 3707 61 301/05
- [5] Liu.B, J., Torimoto, T., and Yoneyama, H., 1998. Photocatalytic reduction of CO₂ using surface-modified CdS photocatalysts in organic solvents., J. Photochem. Photobiol., A, 113, 93–97.
- [6] S. Watson, D. Beydoun., J. Scott and R. Amal. 2004. J. Nanopart. Res., 6, 193–207
- [7] Gnaser, H., Huber, B., Ziegler, C. 2004. Nanocrystalline TiO₂ for photocatalysis. Encyclopedia of Nanoscience and Nanotechnology, 6, 505–535.
- [8] Tseng, Y. H., Lin, H. Y., Kuo, C. S., Li, Y. Y., and Huang, C. P. 2006. Thermostability of nano-TiO₂ and its photocatalytic activity. React.Kinet. Catal. Lett., 89, 63–69.

- [9] Brag, A., Clark, D., Poudyal, K..2004. Titanium dioxide photocatalysis of metals: <http://ceenve.calpoly.edu/cota/enve436-01>.
- [10] Desrosiers, K., Ingraham, W., Van Matre, A. 2004 . TiO₂ photocatalysis for organics: Available in <http://ceenve.calpoly.edu/cota/enve436>.
- [11] Sobana, N., Muruganadham, M., and Swaminathan, M .2006 . Nano-Ag particles doped TiO₂ for efficient photodegradation of direct azo dyes. J. Mol. Catal. A: Chem., 258_1–2_, 124–132.
- [12] Sun. H., Zhang. Y. Y., Si, S. H., Zhu, D. R., and Fung, Y. S. 2005. Piezoelectric quartz crystal _PQC_ with photochemically deposited nano-sized Ag particles for determining cyanide at trace levels in water. Sens. Actuators B, 108, 925–932.
- [13] Zhang W.X. 2003. Nanoscale iron particles for environmental remediation. J. Nanopart. Res. 5, 323–332.
- [14] Zhang, W. 2003. Nanoscale iron particles for environmental remediation: An overview. J. Nanoparticle Research, 5, 323–332.
- [15] Lien H. 2000. Nanoscale bimetallic particles for dehalogenation of halogenated aliphatic compounds. Unpublished Dissertation, Lehigh University, Bethlehem, Pennsylvania.
- [16] Lien .H,Zhang W. 1999. Reactions of chlorinated methaneswith nanoscale metal particles in aqueous solutions. J. Environ. Eng., 125, 1042–1047.
- [17] Gnanaprakash, G., Philip, J., Jayakumar ,T., Raj,B. 2007. Effect of Digestion Time and Alkali Addition Rate on the Physical Properties of Magnetic Nanoparticles.J. Phys. Chem. B111,pp.7978-7986
- [18] Singer P. A. 2005. Harnessing Nanotechnology to Improve Global Equity, Magazine Article from Issues in Science and Technology,Vol.21,No.4
- [20] Kamat, P. V., Huehn, R., and Nicolaescu, R. 2002. A sense and shoot' approach for photocatalytic degradation of organic contaminants in water. J. Phys. Chem. B, 106, 788–794.
- [21] Huang, H. C., Huang, G. L., Chen, H. L., and Lee, Y. D. 2006. Immobilization of TiO₂ nanoparticles on Fe-filled carbon nanocapsules for photocatalytic applications. Thin Solid Films, 515, 1033–1037.

Removal of Environmental Pollutants by Using Nanoparticles

Abstract

Environmental pollution is currently one of the most important issues facing humanity. Because of the population growth and industry development, environmental pollutant control and prevention of its development is more important than before. The problems due to nonbiodegradable pollutants is a reason to consider different solutions to remove pollutants. There is some traditional processes to remove environmental pollutant in water, effluent, air and atc... In the recent years, nanotechnology has been applicable in green chemistry .One of the newest methods to remove pollutants is removal of pollutants with nanoparticles that because of their high area surface to volume ratio ,being readily available,inexpensive and producing of

harmless products and etc. be used to control environmental pollutant. In this article some of the nanosized particles that are applicable in removal of environmental pollutant have been presented.

Keywords: Removal, Nanoparticles, Photocatalyst, Environmental pollutants.

